

prima instanță: S. Papuha

2rh-246/16

instanța de apel: G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Dimitriadi

instanța de recurs: V. Doagă, V. Clevadî, N. Toma, L. Catan, A. Cobăneanu

ÎNCHEIERE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Valentina Clevadî

Nadejda Toma

Liliana Catan

Ala Cobăneanu

examinând cererea de revizuire depusă de Societatea Comercială „Norma Telecom” Societate cu Răspundere Limitată

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Norma Telecom” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2016, prin care a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea Societății Comerciale „Norma Telecom” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la emiterea unei decizii suplimentare la decizia Curții Supreme de Justiție din 20 mai 2015

constată:

La 30 martie 2012, FP „Norma” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor al RM cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral.

Solicită despăgubiri sub forma prejudiciului material, prejudiciului moral, cheltuieli suportate pentru obținerea acestor despăgubiri, inclusiv taxa de stat, în sumă totală de 137410001 lei și 10000 Euro (calculat în lei la cursul BNM la data emiterii hotărârii), ca urmare a neexecutării hotărârilor judecătorești definitive și executorii.

Prin încheierea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 02 octombrie 2012 a fost admisă cererea intervenientului accesoriu Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM, atras Ministerul Justiției al RM în calitate de intervenient accesoriu, obligat reprezentantul reclamantului de a prezenta instanței o copie a acțiunii cu materialele anexate pentru a fi expediate Ministerului Justiției al RM.

Prin încheierea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 22 februarie 2013 a fost reluată examinarea în fond și susținerile orale în pricina dată.

Prin încheierea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 05 martie 2013 a fost admisă declarația de abținere a judecătorului Oleg Melniciuc de la judecarea pricinii civile, cauza fiind transmisă pentru repartizarea computerizată și examinare în alt complet de judecată.

La 04 aprilie 2013, SC „Norma Telecom” SRL a depus cerere de concretizare a acțiunii.

În motivarea cererii a indicat că dobânda la venitul ratat pentru perioada 01 noiembrie 2009 - 31 august 2012 a fost calculată în sumă de 40365571 lei, iar suma prejudiciului material la data de 31 august 2012 a fost calculată în sumă de 130244693 lei.

Remarcă că pentru perioada 01 septembrie 2012 – 31 martie 2013 suma prejudiciului material este evaluată la 7047508 lei, iar în total până la această dată prejudiciul material constituie 137292201 lei.

Prejudiciul moral a rămas neschimbat ca și în cererile anterioare, fiind evaluat la 10000 Euro.

Costurile și cheltuielile au fost evaluate la suma de 67800 lei.

A rămas neschimbată și pretenția privind restituirea cheltuielilor pentru plata taxei de stat în sumă de 50000 lei.

Solicită despăgubiri sub forma prejudiciului material, prejudiciului moral, cheltuieli suportate pentru obținerea acestor despăgubiri, inclusiv taxa de stat, în sumă totală de 137410001 lei și 10000 Euro (calculat în lei la cursul BNM la data emiterii hotărârii).

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 25 iulie 2013 acțiunea a fost admisă parțial, încasat de la Statul Republica Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul SRL „Norma Telecom” prejudiciul material în mărime de 26393880,38 lei, încasat de la Statul Republica Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul SRL „Norma Telecom” prejudiciul moral în mărime de 16000 lei, încasat de la Statul Republica Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul SRL „Norma Telecom” cheltuielile de judecată constituite din cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei în mărime de 4120 lei și taxa de stat în mărime de 50000 lei, în rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26 martie 2014 a fost admisă cererea SRL „Norma Telecom” cu privire la strămutarea pricinii în altă instanță de același grad, fiind strămutată pricina spre examinare în ordine de apel la Curtea de Apel Cahul.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 16 septembrie 2014 au fost respinse apelurile declarate de SC „Norma Telecom” SRL, Ministerul Finanțelor al RM, Ministerul Justiției al RM, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM și cererea de alăturare la apel depusă de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” și menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 25 iulie 2013.

A fost respins recursul declarat de SC „Norma Telecom” SRL și menținută încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 iunie 2012 cu privire la atragerea în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al RM și Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, menținută încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 04 septembrie 2012 cu privire la atragerea în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM, menținută încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 octombrie 2012 cu privire la atragerea în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Justiției al RM, menținută încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 februarie 2013 cu privire la reluarea examinării cauzei în fond și încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 martie 2013 cu privire la admiterea declarației de abținere a judecătorului Oleg Melniciuc.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 mai 2015 au fost admise recursurile declarate de Societatea Comercială „Norma Telecom” Societate cu Răspundere Limitată, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova.

A fost casată parțial decizia Curții de Apel Cahul din 16 septembrie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Norma Telecom” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral, în partea prin care au fost respinse apelurile declarate de Societatea Comercială „Norma Telecom” Societate cu Răspundere Limitată, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova și cererea de alăturare la apel depusă de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” și menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 iulie 2013, prin care acțiunea a fost admisă parțial, încasat de la Statul Republica Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul SRL „Norma Telecom” prejudiciul material în mărime de 26393880,38 lei, încasat de la Statul Republica Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul SRL „Norma Telecom” prejudiciul moral în mărime de 16000 lei, încasat de la Statul Republica Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul SRL „Norma Telecom” cheltuielile de judecată constituite din cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei în mărime de 4120 lei și taxa de stat în mărime de 50000 lei, în rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate, cu restituirea pricinii în partea dată spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 27 ianuarie 2016 a fost respinsă cererea SRL „Norma Telecom” nr. 15/12 cu privire la explicarea deciziei Curții Supreme de Justiției din 20 mai 2015.

La 24 februarie 2016, SRL „Norma Telecom” a depus cerere cu privire la emiterea unei decizii suplimentare la decizia Curții Supreme de Justiției din 20 mai 2015, privind separarea în procedură distinctă a capetelor de cerere în

privința cărora cauza a fost remisă la rejudecare, invocând drept temei prevederile art. 250 alin. (1) lit. a) CPC.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2016, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea SC „Norma Telecom” SRL cu privire la emiterea unei decizii suplimentare la decizia Curții Supreme de Justiție din 20 mai 2015.

La 01 august 2016, SC „Norma Telecom” SRL a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2016, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea încheierii a cărei revizuire se solicită, cu reexaminarea cauzei în fond.

În motivarea cererii de revizuire a invocat dezacordul cu încheierea din 18 mai 2016, revizuirea căreia se solicită, prin care Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a statuat, că cererea depusă de SRL „Norma Telecom” cu privire la emiterea deciziei suplimentare la decizia Curții Supreme de Justiție din 20 mai 2015 este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În acest sens, menționează că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 mai 2015, decizia Curții de Apel Cahul din 16 septembrie 2014 a fost casată doar în partea prin care au fost respinse apelurile declarate de SC „Norma Telecom” SRL, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova și cererea de alăturare la apel depusă de întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 iulie 2013, prin care acțiunea a fost admisă parțial, încasat de la Statul Republica Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul SRL „Norma Telecom” prejudiciul material în mărime de 26 393 880,38 lei, prejudiciul moral în mărime de 16000 lei, cheltuielile de judecată constituite din cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei în mărime de 4120 lei și taxa de stat în mărime de 50000 lei, în rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate, cu restituirea pricinii în partea dată spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Relevă că ulterior pronunțării deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 mai 2015, s-a constatat de fapt că instanța a dispus că Curtea de Apel Cahul, rejudecând cauza, urmează a se expune doar în restul pretențiilor materiale ale SC „Norma Telecom” SRL, în partea în care pretențiile au fost respinse.

Consideră că în contextul celor enunțate rezultă că instanța supremă a menținut în parte soluția instanței de apel, ceea ce face să excludă o nouă rejudecare în această parte a deciziei judecătorești, menținută de instanța de recurs, limitând în acest sens jurisdicția Curții de Apel Cahul în ceea ce privește limitele rejudecării cauzei în instanța de apel.

Remarcă că prezenta cerere privind revizuirea încheierii și rejudecarea cauzei este formulată în interesul justiției și a dreptului la un proces echitabil al SRL „Norma Telecom”, din motivul contradictorialității acesteia și lipsa unei clarități privind limitele de rejudecare a cauzei, într-o altă procedură decât cea de revizuire a încheierii privind emiterea unei încheieri suplimentare.

Obiectează că instanța de recurs, a respins cererea privind emiterea unei hotărâri suplimentare, întemeindu-și soluția pe o înțelegere greșită a sensului și motivele invocate de revizuent și anume că nu s-a pronunțat cu o suficientă claritate pe marginea capetelor de cerere rămase irevocabile și cele care urmează a fi supuse rejudecării, delimitând procedurile aplicabile în instanța de apel cu ocazia rejudecării.

În acest sens, susține că separarea capetelor de cerere s-a solicitat în scopul delimitării procedurilor judiciare diferite, aplicabile în una și aceeași cauză și anume, procedura de rejudecare și cea de executare în privința capetelor de cerere, casarea cărora și rejudecarea nu a fost dispusă.

Relatează că repunerea în discuție, a soluției judiciare irevocabile în instanța de apel, în privința căreia procedura de executare este aplicabilă, cu ocazia examinării capetelor de cerere în privința cărora Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 20 mai 2015 a dispus rejudecarea cauzei, este contrară principiului securității raporturilor juridice, reprezentând în esență o violare a art. 6 §1 din Convenție.

Menționează că confuziile procedurale din decizia din 20 mai 2015, face imposibilă punerea în aplicare a procedurii de executare, încheierea suplimentară privind delimitarea procedurilor fiind necesară precizării în deplină măsură a pretențiilor examinate în instanța de recurs.

Relevă că faptul imposibilității punerii în aplicare a procedurii de executare în privința capătului de cerere de chemare în judecată, rămas irevocabil în recurs și care nu a fost dispus pentru rejudecare în instanța de apel, a devenit cunoscut, ulterior pronunțării încheierii de respingere a cererii privind pronunțarea unei încheieri suplimentare și încercarea revizuentului de a iniția procedura de executare a deciziei instanței de recurs, prevalându-se de imposibilitatea legală a separării pretențiilor în proceduri separate în instanța de recurs. Or, potrivit prevederilor art. 5 alin. (2) CPC, nici unei persoane nu i se poate refuza apărarea judiciară din motivul de inexistență a legislației.

Invocă că lipsa încheierii de separare a pretențiilor care au fost admise și în privința cărora a fost dispusă rejudecarea în ordine de apel, face imposibilă obținerea titlului executoriu și prin consecință inițierea procedurii de executare. Or, faptul imposibilității valorificării drepturilor legale de executare a unei hotărâri judiciare irevocabile, nu a fost invocat în cererea inițială și nu a fost cunoscut, până la încercarea de punere în executare a soluției judecătorești, reclamată ca fiind confuză din punct de vedere procedural, motiv din care consideră că sunt îndreptățiți de a cere revizuirea încheierii din 18 mai 2016, în temeiul prevederilor art. 446 lit. „b” CPC.

Își întemeiază cererea de revizuire în baza dispozițiilor art. 446, 448, 449 lit. b), 450 CPC.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) CPC după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: a) încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

La caz, se constată că revizuenta, cu referire la dispozițiile art. 449 lit. b) CPC, în susținerea cererii de revizuire a invocat că confuziile procedurale din decizia din 20 mai 2015, face imposibilă punerea în aplicare a procedurii de executare, încheierea suplimentară privind delimitarea procedurilor fiind necesară precizării în deplină măsură a pretențiilor examinate în instanța de recurs și că lipsa încheierii de separare a pretențiilor care au fost admise și în privința cărora a fost dispusă rejudecarea în ordine de apel, face imposibilă obținerea titlului executoriu și prin consecință inițierea procedurii de executare.

La fel, a mai invocat revizuenta că faptul imposibilității punerii în aplicare a procedurii de executare în privința capătului de cerere de chemare în judecată, rămas irevocabil în recurs și care nu a fost dispus pentru rejudecare în instanța de apel, a devenit cunoscut, ulterior pronunțării încheierii de respingere a cererii privind pronunțarea unei încheieri suplimentare și încercarea revizuentului de a iniția procedura de executare a deciziei instanței de recurs, prevalându-se de imposibilitatea legală a separării pretențiilor în proceduri separate în instanța de recurs.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În interpretarea corectă a normei enunțate este de înțeles că circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea încheierii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării încheierii, revizuirea căreia se cere.

Cu referire la prevederile enunțate, se va remarca că cele invocate de către revizuenta SC „Norma Telecom” SRL în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) CPC, or, ultima, nu a făcut dovada faptului că i-au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii anterior pronunțării încheierii, dar a oferit împrejurări ce țin de interpretarea normelor de drept procedural, argumente care nu constituie temei de revizuire.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că temeiurile invocate în cererea de revizuire de către revizuenta SC „Norma Telecom” SRL nu pot fi reținute ca unele prevăzute la art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea încheierii, iar admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Societatea Comercială „Norma Telecom” Societate cu Răspundere Limitată împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Norma Telecom” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Valentina Clevadî

Nadejda Toma

Liliana Catan

Ala Cobăneanu